

stichting Agnes van Leeuwenberch

Huize Agnes, een plaats voor vrouwen en kinderen ver van huis

Jaarverslag 2013

Algemeen

Stichting Agnes van Leeuwenberch is gevestigd op de Agnes van Leeuwenberchstraat 20, 3515 AZ Utrecht.

De stichting is 8 december 2004 opgericht en staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in Utrecht onder nummer 30200386.

Op 11 oktober 2006 heeft Stichting Agnes van Leeuwenberch officieel de deuren van Huize Agnes geopend. In 2012 openden Agnes 2 en Agnes 3 hun deuren.

De stichting is een algemeen nut beogende instellingen en erkend door de belastingdienst.

Doel

De stichting heeft tot doel het bieden van een veilige en gezonde leefplek voor vrouwen en kinderen zonder verblijfspapieren.

De stichting tracht haar doel te bereiken door:

- ♦ het opzetten en in stand houden van basishuisvesting
- ♦ het verschaffen van voldoende middelen voor voeding, kleding, medische zorg en onderwijs
- ♦ het samenwerken met andere organisaties die op hetzelfde terrein werken
- ♦ het verwerven van financiële en andere middelen.

Organen

De stichting kent de volgende organen:

- ♦ Directie
- ♦ Raad van Toezicht
- ♦ Comité van Aanbeveling

Utrecht, 01-10-2014

Activiteitenoverzicht 2013

Inleiding

Huize Agnes heeft een spannend jaar achter de rug. In 2013 kregen we maar liefst twee grote blijken van waardering. In september reikte burgemeester Wolfsen de gemeentelijke Tolerantieprijs uit aan de stichting Agnes van Leeuwenberch. In november kreeg Huize Agnes de allereerste Paul van Vliet Award uitgereikt.

Samen met de Tussenvoorziening zijn er plannen gemaakt voor een mogelijke opvolging van Henny van den Nagel, in de persoon van een betaalde coördinator. Zij wordt ook een dagje ouder en... een tweede Henny vind je niet zo snel.

Zo kunnen we doorgaan met de opvang van vrouwen en kinderen zonder geldige verblijfspapieren. Die opvang is tijdelijk, voor zes maanden. In die tijd krijgen zij steun bij problemen met de Nederlandse taal, financiën, verblijfsstatus en gezondheid. Doel: een grotere zelfredzaamheid en onafhankelijkheid.

Bewoners Huize Agnes

In 2013 verbleven er 33 vrouwen - waarvan drie zwanger - en 24 kinderen in Huize Agnes. Het waren vooral vrouwen afkomstig uit Guinee, Suriname, Nigeria, Somalië, Marokko en Oost-Europa. Enkelens wonden er voor langere tijd. Daarnaast verbleven er tijdelijk, in een noodbed, nog vijf vrouwen en drie kinderen. Dit waren vrouwen en kinderen die geen onderdak hadden en voor wie in Huize Agnes geen plaats meer was. In totaal bleven zij 82 nachten.

Een vrouw en haar kind kregen een verblijfsvergunning. Plus twee jongetjes (van één en drie jaar), zij kregen allebei een verblijfsvergunning via hun 'legale' vader.

Twee kinderen die vroeger bij Huize Agnes woonden, kregen een verblijfsvergunning in het kader van het Kinderpardon. Hun moeders kregen ook een verblijfsvergunning.

Huize Agnes krijgt de eerste Paul van Vliet Award

Het vuur in het hoofd van Elvine

De meest spraakmakende bewoner van Huize Agnes in 2013 was ongetwijfeld Dennis, dan nog acht jaar oud. Hij valt eind dat jaar niet onder het Kinderpardon en dreigt het land uitgezet te worden. Met zijn moeder Elvine en zusje Esther (3).

Dennis is in Nederland geboren. Dennis is vrolijk, geliefd in de klas en sport veel. Zijn beste vriendje neemt het voor hem op. Dat haalt de publiciteit, waarna een storm van protest opsteekt.

Terwijl de media vechten om de aandacht van Dennis, zit moeder Elvine angstig af te wachten. "Ik durfde de straat niet op." Aanvankelijk verblijven ze in het AZC in Utrecht, maar daar moet het gezin weg. Ze vinden een veilig onderkomen bij Huize Agnes, maar toch houdt de onzekerheid aan. "Het was alsof ik vuur in mijn hoofd had", blikt Elvine terug. En tikt bij die woorden een paar keer op haar hoofd. Uiteindelijk loopt het goed af. In januari hoort het trio dat het mag blijven. "Wat was dat een opluchting. Ik had negen jaar in onzekerheid gezeten. Maar bij Huize Agnes ben ik weer een beetje tot rust gekomen. Ik kan nu eindelijk naar de toekomst kijken."

Verwijzers

De meeste vrouwen zijn naar Huize Agnes verwezen door het ex-AMA-team van Vluchtelingenwerk (11). Anderen kwamen via STIL (2), particulieren (2), Vluchtelingenwerk (2), Release (1), Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling van de gemeente Utrecht (1), het Wereldhuis (1) en de Vrouwenopvang (1).

De samenwerking met het AMA-team, STIL en andere Utrechtse organisaties verloopt, als altijd, goed. In het maandelijkse 'hulpverleningsoverleg' delen we kennis en wisselen we ervaringen uit. Geregeld komen we samen in actie, richting gemeente Utrecht, politie en de landelijke overheid.

Nieuwe trend

We signaleren een nieuwe trend. Er komen veel jonge vrouwen en meisjes uit Guinee, die allemaal ongeveer hetzelfde verhaal vertellen. Ze komen alleen, zonder ouders. Ze zijn door hun familie uitgehuwelijkt, worden bedreigd met (hernieuwde) besnijdenis of ze zijn verkracht. Waar deze trend vandaan komt en of alle verhalen kloppen, is onduidelijk. Wel vraagt het 'hulpverleningsoverleg' hier aandacht voor. Ook in het nieuws in 2013 is dat er geregeld een delegatie uit Guinee naar Nederland komt, die - tegen een ruime dagvergoeding - terugkeerpapieren verstrekt. Bij aankomst in Guinee blijken deze papieren waardeloos te zijn.

Waarom verlieten zij hun land?

Uit de verhalen van de bewoonsters van Huize Agnes blijkt dat zij hun land hebben verlaten - of zonder geldige verblijfspapieren raakten - wegens mensenhandel, oorlog en politiek geweld. De onderdrukking door hun familie en huiselijk geweld spelen ook een belangrijke rol. Vooral jonge vrouwen zien dat als een reden om te vertrekken, op zoek naar een beter leven.

Een 'beter leven' betekent voor hen vooral veiligheid en rust. Gebrek aan voedsel, huisvesting en gezondheidszorg spelen minder een rol dan de voortdurende angst waarin zij moeten leven. Angst voor onrecht en onveiligheid, voor geweld en onderdrukking.

Geen plek

Er kwamen in 2013 veel aanvragen voor opvang binnen, maar helaas kon Huize Agnes 89 vrouwen en 60 kinderen geen onderdak geven. In 2012 waren dat 136 vrouwen en 103 kinderen. Zowel in 2012 als in 2013 had iedereen wel dringend een plek nodig.

De aantallen zijn ten opzichte van 2012 gedaald wegens de komst van zogenaamde gezinslocaties;

opvang van het COA voor uitgeprocedeerde gezinnen. Deze gezinslocaties verschillen van asielzoekerscentra omdat het regime vrijheidsbeperkend is en de opvangvoorzieningen sober zijn. Hierop is veel kritiek. Zo concluderen de Kinderombudsman en Defense for Children in een onderzoeksrapport dat het geen geschikte plaats is voor kinderen om te wonen. De vrouwen die niet terecht konden, kwamen uit Guinee (16), Oost-Europa (14), Suriname (8), Oost-Afrika (10), West-Afrika (8), Marokko (5), overig Afrika (14), Afghanistan (2), China (4) en onbekend (8).

Vertrokken

In 2013 zijn er vijftien vrouwen en twaalf kinderen vertrokken. Zij gingen naar familie in Marokko (1), naar een partner in België (1), naar werk en huisvesting in Amsterdam (3), naar de Vrouwenopvang in Alkmaar (3), naar een eigen huis(3) en naar de Noodopvang (4).

Drie vrouwen vertrokken vanwege problemen in huis. Een vrouw ging naar een opvangadres in Nijmegen vanwege gevaar in Utrecht en twee vrouwen gingen naar een eigen huis.

Huize Agnes 1, 2 & 3

De drie Huizen Agnes bieden drie soorten zorg. In Huize Agnes 1 is dat high care, voor de meest kwetsbare vrouwen en kinderen die een stabiele omgeving, meer toezicht en aandacht nodig hebben. Huize Agnes 2 biedt medium care. Vrouwen moeten zelfstandig kunnen wonen, regels kunnen begrijpen en nakomen. Zij moeten Nederlands of Engels spreken. De vrouwen in Huize Agnes 3 zijn nog meer op zichzelf aangewezen. Voor hen is er low care. Zij krijgen eens per week begeleiding.

In de praktijk blijkt het moeilijk om bewoonsters te vinden die voldoen aan deze criteria. Vooral het geringe begrip van de Nederlandse cultuur leidt regelmatig tot problemen. Ook de niet voortdurende aanwezigheid van vrijwilligers leidt tot ongewenste situaties. Ideaal gezien zouden bewoonsters moeten doorstromen vanuit Agnes 1 naar Agnes 2 en 3. Dat kan niet altijd omdat Agnes 1 ook stabiele bewoonsters heeft, die daar blijven om de goede sfeer te handhaven.

'Ik heb een ander beeld van vluchtelingen gekregen'

Veiligheid is een belangrijk aspect bij de opvang van vrouwen en hun kinderen in Huize Agnes. In 2013 is hard gewerkt aan een heus veiligheidsplan. Van de voordeur tot de achterdeur, van het gebruik van huishoudelijke apparatuur tot de brandveiligheid.

Stagiaire Maura Douma (21), tweedejaars studente Integrale Veiligheidskunde aan de Hogeschool Utrecht, boog zich over deze problematiek. "Ik vond het heel leuk om te doen, maar ik kende Huize Agnes eigenlijk niet. Daarvoor had ik een stage gedaan bij Defensie en dat is natuurlijk heel wat anders. Alleen al omdat de financiële middelen bij Huize Agnes veel beperkter zijn."

Haar werkzaamheden hebben haar blik verruimd, zegt Maura Douma.

"Ik heb een heel ander beeld van vluchtelingen gekregen, mijn ideeën daarover moeten bijstellen. Het is toch allemaal niet zo vanzelfsprekend als het lijkt in Nederland."

Naar verwachting wordt het veiligheidsplan van Maura Douma in 2014 ingevoerd. "Maar daar zal ik helaas niet bij zijn. Hoewel ik niet echt veel tijd heb, wil ik er toch wel zijdelings bij betrokken blijven. Er wordt namelijk door vele vrijwilligers prachtig werk gedaan. Een mooi initiatief."

Vrijwilligers

Negen vrijwilligers zijn er vertrokken in 2013. Twintig nieuwe vrijwilligers kwamen er bij.

Jaap ging klusjes doen in Huize Agnes 3. Maria - bijna afgestudeerd als maatschappelijk werker -

kwam coach en begeleider Mariet ter zijde staan. Njambi ging aan de slag als assistent-boekhouder. Nick en Maura liepen stage voor hun opleiding Integrale Veiligheid. Twee scholieren deden hun maatschappelijke stage bij Huize Agnes.

Kim kwam als fondsenwerver en had meteen succes met haar inspanningen voor de Tolerantieprijs van de gemeente Utrecht en de Paul van Vliet Award. Coco, Margaretha, Claudia, Kim en Rozemarijn kwamen om op de kinderen te passen. Bente en Kanita gaven een tijdlang taallessen aan de vrouwen. Julia gaf taallessen aan een meisje van tien jaar uit Somalië, dat nooit naar school was geweest. Anne, een voormalige stagiaire, kwam weer terug als vrijwilliger. Ellen ging zich inzetten voor de besteding van de Paul van Vliet Award (10.000 euro), samen met UNICEF. Wilma kwam als assistente van de coördinator. En Agnes werd lid van de Raad van Toezicht.

Alle vrijwilligers van Huize Agnes zijn WA-verzekerd via de Domstadpolis - een collectieve verzekering voor vrijwilligers - van de gemeente Utrecht.

Kinderen & oppas

Huize Agnes heeft een oppaspool van vrijwilligers. Zij zorgen ook voor de opvang van kinderen van wie de moeders overdag naar school gaan. Nederlands sprekende verzorgsters stimuleren de taalontwikkeling, dat is het idee. Voorheen konden de schoolgaande moeders ook gebruik maken van crèche De Droomplaats. Sinds begin 2013 kunnen hun kinderen terecht op de crèche van de Tussenvoorziening - voorheen Meisjesstad - aan de Oudegracht. Deze crèche is opnieuw geopend. Moeders die zelf meehelpen, hoeven niet te betalen.

Opmerkelijk

Eva luncht met een vrijwilliger en vraagt: "Wat heb jij op brood?"

De vrijwilliger: "Ik heb ham op brood."

Eva: "Ik mag geen varkensvoer eten van mijn moeder, van mijn vader wel."

Yasin tegen zijn moeder: "Ik ben geen moslim."

"Jawel", zegt zijn moeder.

"Nee hoor ik ben een Nederlander. En Mariet en Henny zijn ook geen moslim."

Anne durft geen mosselen te eten.

"In Nigeria geloven we dat een mossel je neus afbijt."

Veel Afrikaanse vrouwen klagen over de kou in Nederland.

"Door dat koude weer valt ons haar uit."

VOG & protocol Zorg voor Veiligheid

Vrijwilligers in Huize Agnes werken met kwetsbare personen en gaan om met vertrouwelijke informatie. Daarom is een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) verplicht voor alle vrijwilligers die in direct contact komen met de vrouwen en kinderen. Zo'n verklaring betekent dat men nooit met Justitie in aanraking is geweest.

Het protocol Zorg voor Veiligheid, waarin alle aspecten van veiligheid zijn beschreven, is in 2013 geschreven en zal in 2014 definitief worden vastgesteld. Maatschappelijke onrust over gebeurtenissen in de kinderopvang (kindermisbruik) heeft ertoe geleid dat ook Huize Agnes zo'n protocol nodig heeft. In het protocol worden ongewenste gedragingen benoemd en - afhankelijk van de ernst - passende maatregelen beschreven. Uitleg aan bewoonsters is hierbij essentieel. Zij kunnen wel anders denken over wat ongewenst gedrag is dan de Nederlandse opvatting hierover. Er is ook een vertrouwenspersoon aangesteld waar de bewoonsters en vrijwilligers van Huize Agnes terecht kunnen.

Samenwerking hulpverleners

Er is speciale aandacht voor de geestelijke en lichamelijke gezondheid van de bewoners. Die is vaak verwaarloosd. Zo zijn er bezoeken met de kinderen aan het consultatiebureau, de school- en tandarts. Bij opvoedproblemen is er contact met het Opvoedbureau en Jeugdadviesteam. Er wordt ook extra gelet op de gezondheid van de vrouwen.

In 2013 werkte Huize Agnes samen met verschillende hulpverleners, zoals huisartsen, ziekenhuizen, Altrecht, advocaten, Nidos, Bureau Jeugdzorg, het Tandwiel, de apotheek, de gemeente, scholen waaronder de ISK, voorscholen en de crèche van de Tussenvoorziening (voorheen Meisjesstad). De samenwerking verloopt goed. De hulpverleners staan welwillend tegenover de doelgroep. Het is wel gebleken dat Huize Agnes niet kan zonder al deze hulpverleners. Alle aspecten van het mens-zijn komen bij de hulpverlening aan de orde, want de bewoonsters en hun kinderen hebben op vele terreinen een achterstand. Van psychische problemen tot een vitamine D tekort. Een diepgaande intake bij aankomst is daarom essentieel.

Tolerantieprijs

Op 19 september 2013 heeft burgemeester Wolfsen de gemeentelijke Tolerantieprijs uitgereikt aan Stichting Agnes van Leeuwenberch. 'Door mensen zonder verblijfspapieren tijdelijk onderdak en bescherming te bieden, staat Huize Agnes symbool voor de Utrechtse gastvrijheid en tolerantie. Tolerantie die meer is dan passieve verdraagzaamheid, namelijk: handen uit de mouwen steken en investeren in mensen die het het meeste nodig hebben. Huize Agnes vervult een voorbeeldfunctie', zo stelde de jury. De prijs: een oorkonde en 7000 euro.

Paul van Vliet Award

Op 20 november 2013 - de Dag van de Rechten van het Kind - kreeg Huize Agnes de allereerste Paul van Vliet Award. Een hele eer! De cabaretier reikte de prijs zelf uit in De Efteling. "Het is inspirerend om te zien dat niemand handelt uit eigen belang, maar het belang van het kind centraal zet", zei hij over Huize Agnes. De Paul van Vliet Award beloont organisaties die zich op een bijzondere en vernieuwende manier inzetten voor kinderen. Het is een initiatief van UNICEF en De Efteling. De prijs is een kunstwerk en 10.000 euro. In overleg met UNICEF is dat bedrag goed besteed. Onder meer aan een nieuwe stoppenkast, inductiekookplaten en veilige fietsstoeltjes.

De praktische hulp van Sisterhood

Wat kun je voor anderen betekenen? Het lijkt zo'n simpele vraag, maar soms moeten mensen eerst geprikkeld worden, denkt Heleen Brehler. Zij draagt met Sisterhood, een vrijwilligersorganisatie met christelijke inslag, Huize Agnes een warm hart toe.

"Sisterhood is een initiatief van en voor vrouwen", legt Heleen Brehler uit. Zij is met letje Wiersma initiatiefneemster. "We dagen de vrouwen uit iets voor anderen te doen. Iedereen kan volgens ons namelijk iets voor anderen betekenen. In het geval van Huize Agnes: voor volwassen vrouwen die het moeilijk hebben."

Sisterhood organiseert tweemaal per jaar bijeenkomsten vanuit de Nieuwe Kerk in Utrecht. Ze ondersteunen vanaf het oprichtingsjaar Huize Agnes. Vooral op een praktische manier. "Toen ik Henny van den Nagel eens tegenkwam, vroeg ik haar waaraan Huize Agnes behoefte had. Schoonmaakmiddelen, zei ze. Vervolgens heb ik geïnteresseerde vrouwen voor onze bijeenkomst gevraagd schoonmaakmiddelen mee te nemen. Dat was een doorslaand succes. Er kwamen, een beetje tot onze eigen verbazing, zo'n honderd vrouwen. Volgens mij staat er in de schuur bij Henny nog altijd een hele voorraad."

'Team' Sisterhood met (vlnr) Dianne Westerink, Heleen Brehler, Pauline Doornekamp en letje Wiersema.

Giften & donaties

Het charitatieve fonds van de katholieke kerken in de Kromme Rijnstreek gaf voor drie jaar geld voor de wasmachine- en drogerhuur, voor de abonnementen van internet en televisie in Huize Agnes 3. Het fonds betaalde ook de verbouwing in het huis. Huize Agnes is voor het eerst - voor zover bekend - opgenomen in een testament. Dat is van een mevrouw die zelf een vluchtelingenmeisje met haar baby heeft opgevangen.

Sisterhood heeft een warm hart voor Huize Agnes. Een 'sister' bakt altijd cakes op bijzondere dagen. Een andere 'sister' hield tijdens haar bruiloft een collecte voor Huize Agnes.

De zomervakantie in Petten is gesponsord door een donateur (100 euro) en een familie (200 euro). Het busje van de stichting Vluchtelingkinderen zorgde weer voor veel gemak tijdens de vakantie. Dezelfde stichting droeg ook bij aan de crèchekosten voor een van de kinderen. De Jeruzalemkerk schonk 500 euro. En Emmaus Domstad stelde 7500 euro beschikbaar voor de opvolging van Henny, onder het motto: wij geven liever een hengel (voortgang) dan vis (exploitatie).

Sinterklaascadeautjes kwamen van vrijwilliger Leontien en haar collega en van de Speelgoedbank. Kerstpakketten voor de kinderen kwamen van vrijwilliger Kim en kerstpakketten voor de bewoners van de Bijbelkring van de Jacobikerkerk, via bemiddeling door Present.

Een onbekende gever schonk 275 euro, een vaste donateur ook dit jaar weer 120 euro, een trouwe vriend 150 euro en Molly gaf 50 euro.

Van alle kanten kreeg Huize Agnes kleding, schoenen, huisraad, beddengoed en speelgoed aangeboden.

Alle gulle gevers: hartelijk dank!

Sinterklaasfeest in het Wevehuis

Vakantie & uitjes

De kinderen zijn een paar mee op stap genomen door de stichting Laat Ze Maar Lachen en de Guusje Nederhorst Foundation voor Vergeten Kinderen. Ze vierden maar liefst twee Sinterklaasfeestjes: een keer in het Spoorwegmuseum, op uitnodiging van de Guusje Nederhorst Foundation. En nog een keer - tegelijk met de zevende verjaardag van Huize Agnes - in het Wevehuis.

De jaarlijkse zomervakantie ging als vanouds naar het strand bij Petten. Het was elke dag mooi standweer. En dan was er nog het verwarmde zwembad bij de camping, waar zelfs een baby'tje van vijf maanden van kon genieten.

Vakantie in Petten

Dank

Bewoonsters en vrijwilligers van Huize Agnes bedanken iedereen hartelijk die op enigerlei wijze heeft meegeholpen aan haar voortbestaan.

REKENING VAN BATEN EN LASTEN OVER 2013 VAN STICHTING AGNES VAN LEEUWENBERCH TE UTRECHT

Het exploitatiesaldo resulteerde in een positief resultaat ter grootte van € 4.020. Een afname van € 3.126 ten opzichte van 2012.

De giften van donateurs daalden in 2013 met € 17.756 naar € 14.042. De bijdragen huur en leefgeld zijn gestegen met € 39.912 naar € 96.420. In 2013 waren de ontvangen bijdragen van fondsen € 2.500, een daling van € 7.500 ten opzichte van 2012. In 2013 ontving Agnes van € 17.000 aan prijzen. De rentebaten bedroegen € 383, een daling van € 259 ten opzichte van 2012. Per saldo steeg de totale baten met € 31.397 ten opzichte van 2012.

Met 3 huizen te beheren zijn de totale lasten gestegen ten opzichte van 2012. De directe kosten t.b.v. huisvesting voor vrouwen en kinderen is in dit verslagjaar € 125.622, een stijging van € 34.627 ten opzichte van 2012. De indirecte kosten t.b.v. huisvesting voor vrouwen en kinderen zijn tevens gestegen met € 79 naar € 457. De algemene Stichtingskosten bedroegen € 246, een daling van € 183 ten opzichte van 2012. De totale lasten zijn, ten opzichte van 2012, gestegen met € 34.523 naar € 126.325.

	<u>2013</u>	<u>2012</u>	<u>Begroting 2013</u>
	€	€	€
Baten			
Giften donateurs	14.042	31.798	16.000
Bijdragen huur en leefgeld	96.420	56.508	61.800-76.800
Fondsen	2.500	10.000	
Paul van Vliet Award	10.000	-	
Gemeente Utrecht 'Tolerantieprijs'	7.000	-	
Rentebaten	383	642	500
Nog te verwerven fondsen	-	-	54.700-39.700
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
Totale baten	130.345	98.948	133.000
	-----	-----	-----
Directe kosten t.b.v. huisvesting vrouwen en kinderen	125.622	90.995	127.750
Indirecte kosten t.b.v. huisvesting vrouwen en kinderen	457	378	2.500
Algemene Stichtingskosten	246	429	750
	<hr/>	<hr/>	<hr/>
Totale lasten	126.325	91.802	133.000
	-----	-----	-----
Exploitatiesaldo	4.020	7.146	-
	<hr/> <hr/>	<hr/> <hr/>	<hr/> <hr/>

OVERZICHT VAN DE REKENING VAN BATEN EN LASTEN VAN STICHTING AGNES VAN LEEUWENBERCH TE UTRECHT

Aan de rekening van baten en lasten is het navolgende overzicht ontleend:

	2013		2012	
	€	%	€	%
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Giften donateurs	14.042	10,8	31.798	32,1
Bijdragen huur en leefgeld	96.420	74,0	56.508	57,1
Fondsen	2.500	1,9	10.000	10,1
Paul van Vliet Award	10.000	7,7	-	-
Gemeente Utrecht ‘Tolerantieprijs’	7.000	5,3	-	-
Rentebaten	383	0,3	642	0,7
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Totale baten	130.345	100,0	98.948	100,0
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Directe kosten t.b.v. huisvesting vrouwen en kinderen	125.622	96,4	90.995	92,0
Indirecte kosten t.b.v. huisvesting vrouwen en kinderen	457	0,3	378	0,4
Algemene Stichtingskosten	246	0,2	429	0,4
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Totale lasten	126.325	96,9	91.802	92,8
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Exploitatiesaldo	4.020	3,1	7.146	7,2
	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>
Aantal donateurs	<u> </u> 26		<u> </u> 27	